

רשומות

קובץ התקנות

8 באוגוסט 2001

6119

י"ט באב התשס"א

עמוד

976	תקנות סדר הדין האזרחי (תיקון מס' 6), התשס"א-2001
987	תקנות סדר הדין האזרחי (תיקון מס' 7), התשס"א-2001
990	תקנות החברות (אישור חלוקה), התשס"א-2001
993	תקנות המים (השימוש במים באזורי קיצוב) (תיקון מס' 4), התשס"א-2001
994	תקנות המים (כללים לרחיצת רכב ולשטיפת משטחים מרוצפים במים), התשס"א-2001

תקנות סדר הדין האזרחי (תיקון מס' 6), התשס"א-2001

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 108 ו-109 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984¹, ושאר הסמכויות הנתונות לי לפי כל דין, אני מתקין תקנות אלה:

1. תיקון תקנה 1. בתקנה 1 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984² (להלן – התקנות העיקריות) –

(1) אחרי ההגדרה "החלטה" יבוא:

"ההליך משפטי או הליך" – בירור תובענה בפני בית משפט, מעת שהוגשה לבית המשפט;

"התחייבות עצמית" – התחייבות בכתב של החייב לקיום חיוב קיים או עתיד, מתחדש או מותנה, קצוב או בלתי קצוב;

(2) אחרי ההגדרה "מערכת ממוכנת" יבוא:

"נכסים" – לרבות כל חוב, בין אם הגיע מועד פירעונו ובין אם לאו, וכל זכות, לרבות זכות עתידית;

"סעד זמני" – סעד שניתן להבטחת קיומו התקין של ההליך או ביצועו היעיל של פסק הדין, לרבות צו עשה, צו לא תעשה, עיקול, עיכוב יציאה מהארץ, הגבלת שימוש בנכס, תפיסת נכסים, כינוס נכסים זמני, וכל סעד אחר שבית המשפט ייתן, בנסיבות הענין, לפי הוראות פרק כ"ח;

"עירבון" – ערובה חפצית לקיום חיוב קיים או עתיד, מתחדש או מותנה, קצוב או בלתי קצוב, לרבות ערבות בנקאית;

"ערבות" – כמשמעותה בחוק הערבות, התשכ"ז-1967³, לרבות ערבות בנקאית.

2. במקום סימנים א' וב' בפרק כ"ח של התקנות העיקריות יבוא:

"סימן א': כללי

360. בפרק זה – הגדרות

"בית משפט" – לרבות רשם שהוא שופט;

"הפסקת תובענה" – לרבות דחיה ומחיקה של תובענה;

"מחזיק" – אדם, זולת המשיב בבקשה לסעד זמני, אשר ברשותו מצויים נכסים שלגביהם נתבקש או ניתן סעד זמני;

361. הוראות פרקים אחרים בתקנות אלה יחולו ככל שאינן סותרות פרק זה, ובשינויים המחויבים לפי הענין. תחולת הוראות

362. (א) הוגשה בקשה למתן סעד זמני במסגרת תובענה, רשאי בית המשפט ליתן את הסעד המבוקש, אם שוכנע, על בסיס ראיות מהימנות לכאורה בקיומה של עילת התובענה ובקיום התנאים המפורטים בהוראות המיוחדות בפרק זה, הנוגעים לסעד הזמני המבוקש. בקשה לסעד זמני

¹ ס"ח התשמ"ד, עמ' 198.

² ק"ת התשמ"ד, עמ' 2220; התשס"א, עמ' 130, עמ' 189, עמ' 242, עמ' 475 ועמ' 820.

³ ס"ח התשכ"ז, עמ' 46.

(ב) בהחלטתו ברבר מתן הסעד הזמני, סוג הסעד, היקפו ותנאיו, רכבות לענין הערובה שעל המבקש להמציא, יביא בית המשפט בחשבון, בין השאר, שיקולים אלה:

(1) הנזק שייגרם למבקש אם לא יינתן הסעד הזמני לעומת הנזק שייגרם למשיב אם יינתן הסעד הזמני, וכן נזק שעלול להיגרם למחזיק או לאדם אחר;

(2) אם הבקשה הוגשה בתום לב ומתן הסעד צודק וראוי בנסיבות הענין, ואינו פוגע במידה העולה על הנדרש.

363. (א) בית המשפט רשאי ליתן סעד זמני בטרם הוגשה תובענה, אם שוכנע כי הדבר מוצדק בנסיבות הענין, ובלבד שתוקפו של הצו יהיה מותנה בהגשת התובענה בתוך שבעה ימים ממועד מתן הצו או בתוך מועד אחר, שקבע בית המשפט מטעמים מיוחדים שיירשמו.

סעד זמני
לפני הגשת
תובענה ולאחר
מתן פסק דין

(ב) בית המשפט רשאי ליתן סעד זמני להבטחת ביצוע פסק הדין בעת מתן פסק הדין או בתכוף לאחריו, ואין צורך, לשם כך, בהמצאת התחייבות או במתן ערובה לפי תקנות 364 ו-365(ב); הבקשה לסעד הזמני יכול שתהיה בעל פה.

364. (א) בית המשפט לא ייתן סעד זמני אלא בכפוף להמצאת התחייבות עצמית כאמור בתקנה 365(ב), וכן ערבות מספקת, להנחת דעתו, לשם פיצוי בגין כל נזק שייגרם למי שאליו מופנה הצו כתוצאה ממתן הצו, אם תיפסק התובענה או אם יפקע הצו מסיבה אחרת; בית המשפט רשאי לפטור מהמצאת ערבות, אם ראה שהדבר צודק וראוי, ומטעמים מיוחדים שיירשמו.

ערבור ועירבון

(ב) בית המשפט רשאי לצוות על הפקדת עירבון בנוסף לאמור בתקנת משנה (א), אם שוכנע כי הדבר צודק וראוי בנסיבות הענין; בית המשפט לא ייתן סעד זמני במעמד צד אחד אלא בכפוף להפקדת עירבון בנוסף לאמור בתקנת משנה (א), זולת אם שוכנע כי בנסיבות הענין צודק וראוי לפטור מהפקדת העירבון.

(ג) סכום העירבון לא יעלה על 50,000 שקלים חדשים; בית המשפט רשאי, אם ראה שהדבר מוצדק מטעמים מיוחדים שיירשמו, להגדיל את סכום העירבון מעבר לסכום האמור או להתנות את מתן הצו במתן עירבון אחר.

(ד) הסכום הנקוב בתקנת משנה (ג) יעודכן ב-1 בינואר של כל שנה (להלן – יום העדכון) לפי שיעור עליית מדר המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה (להלן – המדר) שפורסם בחודש נובמבר שלפני יום העדכון, לעומת המדר שפורסם בחודש נובמבר שקדם לו; סכום שעודכן כאמור יעוגל לשקל החדש השלם הקרוב, וסכום של חצי שקל חדש יעוגל כלפי מעלה.

365. (א) בקשה לסעד זמני תוגש והדיון בה יתנהל כאמור בסימן א' של פרק כ', ובכפוף להוראות פרק זה.

בקשה לסעד זמני

(ב) לבקשה תצורף התחייבות של המבקש לפיצוי מי שאליו מופנה הצו, בגין כל נזק שייגרם לו על ידי הצו הזמני, אם תיפסק התובענה או יפקע הצו מסיבה אחרת.

(ג) בתצהיר המצורף לבקשה יפרט המבקש את כל העובדות הנוגעות לבקשה.

(ד) בבקשה למתן צו הנוגע לנכסים שכרשות מחזיק, יפורשו גם שמו ומענו של המחזיק.

(ה) בבקשה לצו עיכוב יציאה מהארץ יפרש המבקש בבקשתו את שמו ושם משפחתו של המשיב, גם באותיות לטיניות, וכן מענו, מספר הזהות שלו, ואם אינו ידוע למבקש – פרטים אחרים שיש בהם, לדעת בית המשפט, כדי לזהותו; בית המשפט רשאי לבקש פרטים נוספים כדי למנוע טעות בזיהוי.

(ו) בבקשה לסעד זמני לפי סימן ב'1 יציין המבקש גם את תיאורם ומקום הימצאם של הנכסים, וכן יציע מועמד לשמש תופס נכסים או כונס נכסים זמני, לפי הענין, בכפוף לאמור בתקנה 387ג, ויצרף את הסכמת המועמד בכתב למינוי.

366. (א) בקשה למתן סעד זמני תידון במעמד הצדדים, ואלו רשאי בית המשפט ליתן צו על פי צד אחד, אם שוכנע, על בסיס ראיות מהימנות לכאורה, כי קיים חשש סביר שההשגחה שבקיום הדיון במעמד הצדדים תסכל את מתן הצו או תגרום למבקש נזק חמור.

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א), יידונו בקשות לצו עיקול זמני, צו הגבלת שימוש בנכס וצו תפיסת נכסים במעמד צד אחד, אלא אם כן שוכנע בית המשפט כי אין בקיום דיון במעמד הצדדים כדי לסכל את מתן הצו.

(ג) הוגשה הבקשה לסעד זמני לאחר שהוחל בשמיעת ראיות בתובענה, תידון הבקשה, במידת האפשר, לפני השופט הדין בתובענה.

367. (א) ניתן צו, למעט צו עיקול זמני, במעמד צד אחד, וקיים בית המשפט דיון במעמד הצדדים בהקדם האפשרי ולא יאוחר מארבעה עשר ימים מיום מתן הצו; לבקשת בעל דין, ובמידת האפשר, יקבע בית המשפט את הדיון במועד מוקדם יותר; בית המשפט רשאי לקבוע מועד מאוחר יותר לדיון, מטעמים מיוחדים שיירשמו; הודעה על מועד הדיון תומצא למשיב ולמחזיק, אם ישנו, עם המצאת הצו.

(ב) העתק הצו, העתק הבקשה והמסמכים המצורפים אליה והעתק כתב הערכות יומצאו במסירה אישית למשיב בתוך שלושה ימים, אלא אם כן קבע בית המשפט מועד מאוחר יותר מטעמים מיוחדים שיירשמו; לבקשת המחזיק, יורה בית המשפט למבקש להמציא למחזיק בהקדם האפשרי העתק הבקשה והמסמכים המצורפים אליה.

(ג) ניתן צו עיקול זמני במעמד צד אחד, רשאי המשיב לבקש את ביטול הצו בתוך שלושים ימים ממועד המצאתו; מחזיק, אם ישנו, רשאי לבקש את ביטול הצו בהתאם לתקנה 376; הוגשה בקשה לביטול הצו יקיים בית המשפט דיון במעמד הצדדים, בהקדם האפשרי ולא יאוחר משבעה ימים ממועד הגשתה; בית המשפט רשאי לקבוע מועד מאוחר יותר לדיון מטעמים מיוחדים שיירשמו; הודעה על מועד הדיון תומצא לצדדים במסירה אישית בהקדם האפשרי, ולא יאוחר משלושה ימים ממועד הגשת בקשת הביטול, אלא אם כן קבע בית המשפט מועד אחר, מטעמים מיוחדים שיירשמו.

הדיון בבקשה

צו במעמד צד אחד

(ד) נקבע דיון על פי תקנה זו, רשאי המשיב לבקשה למתן הסעד הזמני להגיש תמצית מתגובתו לבקשה עד יומיים לפני מועד הדיון.

(ה) דיון על פי תקנה זו יסתיים בתוך יום שיפוט אחד; ראה בית המשפט כי יש צורך בכך, רשאי הוא לקבוע ימי דיון נוספים, ככל הניתן ברציפות; סיכום טענות בעלי הדין יהיה בעל פה לאחר סיום הבאת הראיות, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת, מטעמים מיוחדים שיירשמו.

(ו) ההוראות הנוגעות לדיון בבקשה לסעד זמני יחולו על דיון שנקבע לפי תקנה זו, ככל שאינן סותרות את האמור בתקנה זו.

368. (א) לבקשת בעל דין רשאי בית המשפט לעיין מחדש בצו זמני שניתן, אם ראה כי הרבר מוצדק בשל נסיבות שהשתנו או עובדות חדשות שנתגלו מאז מתן הצו, או אם ראה כי מלכתחילה לא היתה הצדקה למתן הצו.

(ב) בעיון מחדש רשאי בית המשפט לקיים, לשנות או לבטל, את ההחלטה נושא העיון, או לתת החלטה אחרת במקומה; בין השאר, רשאי בית המשפט להורות כי אם יפקיד המשיב סכום מסוים כעירבון או ימציא ערובה מספקת אחרת להבטחת ביצוע פסק הדין, יפקע הצו הזמני.

(ג) בקשה לעיון מחדש תוגש ותתנהל כאמור בסימן א' של פרק כ'.

369. נשיא בית המשפט או שופט שנושא בית המשפט מינה לכך, רשאי להורות על הקדמת מועד הדיון בתובענה, במקום קיום הדיון במעמד הצדדים בבקשה לסעד הזמני, אם ראה כי יהיה בכך כדי ליעיל את הדיון ולחסוך מזמנו של בית המשפט ומזמנם של הצדדים; ניתן בתובענה צו במעמד צד אחד, ייתן בית המשפט הוראות בענין הצו, ככל שימצא לנכון בנסיבות הענין.

370. סעד זמני יפקע -

(1) עם הפסקת התובענה, עם ביצוע פסק הדין או בתום המועד שנקבע בו, לפי המוקדם;

(2) אם הצו הזמני ניתן לפני הגשת התובענה והמבקש לא הגיש לבית המשפט את התובענה במועד, כאמור בתקנה 363(א);

(3) אם הצו הזמני ניתן במעמד צד אחד, למעט צו מניעה זמני, ולא הומצא למשיב במסירה אישית כאמור בתקנה 367(ב), זולת אם בית המשפט קבע אחרת, מטעמים מיוחדים שיירשמו;

(4) עם ביטולו על ידי בית המשפט.

371. (א) פקע הצו הזמני, יהיה בית המשפט הדין בתובענה רשאי, לאחר שנתן לצדדים הנוגעים בדבר הזדמנות להשמיע את טענותיהם, להורות על חילוט העירבון, כולו או מקצתו, בין לפני מתן פסק הדין ובין לאחריו, לטובת מי שאליו מופנה הצו, אם ראה כי נגרמו לו נזק או הוצאות עקב מתן הצו, וכי הבקשה לא היתה סבירה בנסיבות הענין; חילוט העירבון אינו מותנה בהוכחת גובה הנזק שנגרם.

עיון מחדש

שניעת התובענה במקום דיון בסעד הזמני

פקיעת הסעד הזמני

חילוט עירבון; החזרת ערבות ועירבון

(ב) חילוט העירבון אינו גורע מזכותו של מי שהעירבון חולט לטובתו להיפרע בשל נזקיו, באמצעות הערובה במסגרת ההליך או בדרך של הגשת תובענה חדשה לפי כל דין, ובלבד שלא ישולם פיצוי יתר.

(ג) לא הוגשה לבית המשפט תובענה או בקשה לפיצויים בגין נזק עקב מתן הצו הזמני, בתוך שישה חודשים מהמועד שפקע הצו הזמני, יוחזר למבקש כתב הערבות; בית המשפט רשאי לקבוע מועד אחר אם ראה שהדבר מוצדק, מטעמים מיוחדים שיירשמו.

(ד) הופקד עירבון ולא חולט או חולט מקצתו – תוחזר יתרת העירבון למבקש בתוך שישים ימים מהמועד שפקע הצו הזמני; הוגשה בתוך שישים הימים בקשה לחילוט העירבון, רשאי בית המשפט לעכב את החזרת העירבון עד למתן החלטה בבקשה.

372. הוראות סימן זה יחולו גם על רשם במסגרת סמכויותיו ליתן סעד זמני על פי דין. סמכות רשם

373. בית המשפט הרוך בבקשה לסעד זמני ייתן את החלטתו עם תום הדיון בבקשה, ולכל המאוחר חמישה עשר ימים לאחר תום הדיון; לא נתן את החלטתו במועד האמור, ייתן על כך הודעה מנומקת בכתב לנשיא בית המשפט או לסגנו. החלטה בבקשה

סימן א' 1: עיקול זמני

374. (א) לא יינתן צו עיקול זמני אלא בתובענה לסכום כסף; ואולם בתובענה לדבר שבעין רשאי בית המשפט או הרשם לצוות על עיקול הנכס הנתבע. צו עיקול זמני

(ב) בית המשפט או הרשם רשאי לתת צו עיקול זמני על נכסים של המשיב שברשותו, ברשות המבקש או ברשות מחזיק, בכפוף להוראות סימן א', ואם שוכנע על בסיס ראיות מהימנות לכאורה כי קיים חשש סביר שאי מתן הצו יכביד על ביצוע פסק הדין.

(ג) אין לעקל נכס הפטור מעיקול אותה שעה.

(ד) הומר נכס שעוקל בערובה של המשיב, יחולו על הערובה הוראות סימן זה.

375. ניתן צו עיקול על מקרקעין, יורה בית המשפט על רישום הערה בפנקס המקרקעין, והמבקש יודיע על כך לרשם המקרקעין. רישום בפנקס מקרקעין

376. (א) ניתן צו עיקול על נכסי המשיב שבידי מחזיק, יודיע בית המשפט או הרשם למחזיק, עם הטלת העיקול, כי עליו להשיב בכתב, בתוך המועד שנקבע בהודעה, אם נכסי המשיב מצויים בידו וכן אם בדעתו להגיש בקשה לביטול צו העיקול כאמור בתקנה 367; בהודעה למחזיק יציגו פרטי המבקש ובא כוחו; תשובתו של המחזיק תוגש לבית המשפט והעתק ממנה ימציא המחזיק, במישרין, למבקש. הודעה למחזיק

(ב) הודיע המחזיק כי בדעתו להגיש בקשה לביטול צו העיקול, ימציא לו המבקש, בתוך שבעה ימים מיום שהומצאה לו התשובה כאמור בתקנת משנה (א), העתק מבקשת העיקול והתצהיר.

(ג) המחזיק רשאי, בתוך שלושים ימים מיום שהומצא לו העתק מבקשת העיקול והתצהיר, להגיש בקשה לביטול צו העיקול.

377. הורה מחזיק בתשובתו כי מצויים בידו נכסי המשיב, לא יחזור בו מהודאתו אלא אם כן נתן לו בית המשפט רשות לכך, מטעמים מיוחדים שיירשמו.
- מחזיק שהורה
378. (א) לא הורה המחזיק כי נכסי המשיב מצויים בידו, או התנגד מכל טעם אחר לאישור העיקול או לא השיב כלל בתוך המועד שנקבע לו, יהא המבקש רשאי בתוך חמישה עשר ימים מיום שהומצאה לו תשובת המחזיק או בתוך חמישה עשר ימים מתום המועד האמור, הכל לפי נסיבות הענין, להגיש לבית המשפט בקשה מנומקת בכתב לאישור העיקול.
- מחזיק שלא הורה
- (ב) דינה של בקשה כאמור כדין כתב תביעה ויחולו עליה הוראות תקנה 19; דינו של מחזיק לענין אישור העיקול כדינו של נתבע, בשינויים המחויבים לפי הענין.
- הדין בבקשה
379. הדין בבקשה לפי תקנה 378 יכול שיהיה בכל שלב של הדיון בתובענה, ואף לאחר שניתן פסק דין בה, כפי שבית המשפט יורה, והוא הדין בדיון בסדר דין מקוצר בין אם ניתנה רשות להתגונן ובין אם לאו.
- מבקש שלא דרש את אישור העיקול
380. לא ביקש המבקש אישור העיקול כאמור בתקנה 378 יהא העיקול בטל לגבי כל נכס שהמחזיק לא הורה שהוא מצוי בידו.
- עיקול זמני לטובת תובע שזכה בתביעתו
381. זכה התובע בתביעתו, ימשיך העיקול הזמני לעמוד בתוקפו עד שפסק הדין יבוצע; בפסק הדין רשאי בית המשפט או הרשם לחייב את הנתבע בהוצאות העיקול הזמני.
- החלת חוק ההוצאה לפועל
382. הוראות חוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967⁴, יחולו על ביצוע עיקול זמני לפי סימן זה, ואם זכה התובע בתביעתו, ימשיכו בפעולות לפי אותו חוק.
- הגבלת שימוש בנכס
383. (א) בית המשפט או הרשם רשאי, בכפוף להוראות סימן א', להורות למשיב להימנע, בעצמו או באמצעות אדם מטעמו, מלהוציא נכסים מרשותו או מרשות מחזיק, למכרם, לשעבדם או לשנות את מצבם או את זכויותיו בהם, אם שוכנע על בסיס ראיות מהימנות לכאורה, כי קיים חשש סביר שאי מתן הצו יכביד באופן ממשי על ביצוע פסק הדין.
- (ב) בתקנה זו, "נכסים" – לרבות נכסים המצויים מחוץ לתחום המדינה.
- המצאה למדינה
- 383א. המצאה למדינה של צו לפי סימן זה תהא בהמצאתו לחשב המשדר שבידו נמצא הנכס אשר אליו הצו מתייחס.

סימן ב': עיכוב יציאה מן הארץ

384. (א) בית המשפט או הרשם רשאי, בכפוף להוראות סימן א', ליתן צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד המשיב, אם שוכנע, על בסיס ראיות מהימנות לכאורה, כי קיים חשש סביר שהוא עומד לצאת מן הארץ לצמיתות או לתקופה ממושכת, וכי הדבר יכביד באופן ממשי על קיום ההליך או על ביצוע פסק הדין; היה המשיב תושב חוץ, לא יינתן נגדו צו עיכוב יציאה מן הארץ אלא בנסיבות חריגות ומטעמים מיוחדים שיירשמו.
- צו עיכוב יציאה מן הארץ

⁴ ס"ח התשכ"ז, עמ' 116; התשנ"ט, עמ' 138.

(ב) ניתן צו על פי סעיף קטן (א), רשאי בית המשפט או הרשם להורות על הפקדת הדרכון או תעודת המעבר של המשיב או להתנות תנאים ליציאתו.

(ג) לא יינתן צו עיכוב יציאה מן הארץ אלא אם כן עלה שווי התובענה על חמישים אלף שקלים חדשים, זולת אם התובענה היא למזונות; בית המשפט או הרשם רשאי ליתן צו עיכוב יציאה מן הארץ בתובענה ששוויה פחות מן הסכום האמור, אם שוכנע שקיימים טעמים מיוחדים המצדיקים זאת.

(ד) בלי לגרוע מן האמור בתקנה 370, צו עיכוב יציאה מן הארץ יפקע בתום שנה מיום נתינתו; ואולם, בית המשפט או הרשם רשאי להאריך את עיכוב היציאה מן הארץ על ידי מתן צו חדש.

385. (א) ערבות כאמור בתקנה 364, שימציא המבקש צו עיכוב יציאה מן הארץ, תהא לפיצוי כל נזק שייגרם גם לאדם שאיננו המשיב בעיכוב יציאתו על סמך הצו, משום שהמבקש מסר פרטים לא נכונים או לא מספיקים לזיהוי המשיב.

ערבות ועירובן של המבקש

(ב) בית המשפט או הרשם לא ייתן צו עיכוב יציאה מן הארץ אלא בכפוף להפקדת עירובן כאמור בתקנה 364(ג), זולת אם התביעה היא למזונות.

386. בית המשפט או הרשם יורה, בצו, שאם יופקד בקופת בית המשפט או בקופת המשטרה סכום מסוים כעירובן לתביעה – יפקע צו עיכוב היציאה מן הארץ; חזר המשיב לפני מתן פסק הדין, או לאחר שפקע הצו, יוחזר לו העירובן לפי דרישתו; לא חזר עד שניתן פסק דין לזכות המבקש ישמש העירובן לסיפוק התביעה, והעודף על הסכום שבפסק הדין ועל הוצאות הוצאה לפועל יוחזר למשיב לפי דרישתו.

387. (א) ניתן על אדם צו עיכוב יציאה, וכן צו גירוש לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952⁵, או צו הסגרה לפי חוק ההסגרה, התשי"ד-1954⁶, יבטל בית המשפט או הרשם את צו העיכוב, אם ביקש זאת היועץ המשפטי לממשלה.

(ב) הגיש היועץ המשפטי לממשלה בקשה כאמור בתקנת משנה (א), ימציא הודעה מספקת על כך לצד אשר לפי בקשתו ניתן צו עיכוב היציאה.

סימן ב'1: תפיסת נכסים וכינוס נכסים זמני

387א. (א) בית המשפט רשאי בצו, בכפוף להוראות סימן א', למנות אדם לשם ביצוע חיפוש, צילום, העתקה או תפיסה של נכסים המצויים בחצרים (להלן – תופס נכסים) אם שוכנע על בסיס ראיות מהימנות לכאורה כי קיים חשש ממשי שהמשיב או אדם אחר מטעמו עומד להעלים את הנכסים או להשמידם, וכי הדבר יכביד באופן ממשי על קיום ההליך.

תפיסת נכסים

⁵ ס"ח התשי"ב, עמ' 354.

⁶ ס"ח התשי"ד, עמ' 174.

(ב) בית המשפט רשאי להורות בצו לאדם לאפשר לתופס נכסים כניסה לחצרים שהוא מחזיק בהם, לשם ביצוע הפעולות המפורטות בצו שניתן על פי תקנת משנה (א) (להלן – צו כניסה לחצרים).
 (ג) מונה תופס נכסים לפי תקנה זו, יחולו הוראות תקנות 389, 391 ו-392, בשינויים המחויבים.

(ד) בתקנה זו, "נכסים" – נכסים המהווים ראיות או הדרושים לשם בירור התובענה.

3387. (א) בית המשפט רשאי בצו, בכפוף להוראות סימן א', למנות כונס נכסים זמני (להלן – כונס) על נכסים מסוימים של המשיב שברשותו או ברשות מחזיק, אם שוכנע על בסיס ראיות מהימנות לכאורה, כי קיים חשש ממשי לפגיעה ניכרת בערכם של הנכסים או לכך שהמשיב או אדם אחר מטעמו עומד להעלים את הנכסים או להשמידם או כי הנכסים הופקו תוך ביצוע המעשה או המחלף נושא התובענה או שימשו לביצועו, וכי אי מתן הצו יכביד באופן ממשי על ביצוע פסק הדין.

כינוס נכסים זמני

(ב) בית המשפט רשאי להורות בצו לאדם לאפשר לכונס כניסה לחצרים שהוא מחזיק בהם לשם ביצוע הפעולות המפורטות בצו שניתן על פי תקנת משנה (א) (להלן – צו כניסה לחצרים).

(ג) בית המשפט רשאי להסמיך כונס לעשות, בין השאר, את הפעולות האלה, כולן או מקצתן:

- (1) להיכנס לחצרים לשם חיפוש או תפיסה של הנכסים;
- (2) לחפש את הנכסים;
- (3) לצלם או להעתיק את הנכסים;
- (4) לתפוס את הנכסים;
- (5) להחזיק בנכסים;
- (6) לשמור או לבטח את הנכסים;
- (7) לנהל את הנכסים;
- (8) להפעיל את סמכויות בעל הנכסים, כולן או מקצתן.

(ד) מונה כונס לפי תקנה זו, יחולו הוראות תקנות 389, 390, 391 ו-392.

3387. בית המשפט לא ימנה אדם כתופס נכסים או ככונס אם יש בינו לבין מי מבעלי הדין קשר אישי או מקצועי, זולת אם הסכימו בעלי הדין למינוי, או אם סבר שיש בכך צורך ולא יהיה בדבר כדי לפגוע בביצוע יעיל והוגן של הצו, ומטעמים מיוחדים שיירשמו.

סייגים למינוי תופס נכסים או כונס

3387. (א) בטרם כניסתו לחצרים ימסור תופס הנכסים או הכונס את צו הכניסה לחצרים והודעה המסבירה את משמעות הצו לפי טופס 44א שבתוספת הראשונה, לאדם שנגדו ניתן הצו או לאדם בגיר אחר האחראי על החצרים מטעמו (להלן – האחראי על החצרים), ויידע אותו בדבר זכותו להתייעצות טלפונית עם עורך דין, במידת האפשר, וזכותו להגיש הודעת הצטרפות להליך בתוך עשרים ימים; לבקשת האחראי על החצרים, יסביר לו תופס הנכסים או הכונס בשפה ברורה את משמעות הצו, וכי סירוב לאפשר את ביצועו מהווה ביזיון בית משפט ועשוי לשמש ראיה במסגרת ההליך המשפטי.

כניסה לחצרים, חיפוש ותפיסה

(ב) כניסה לחצרים, חיפוש, צילום, העתקה או תפיסה של נכסים על פי סימן זה ייעשו בידי תופס הנכסים או הכונס בנוכחות האחראי על החצרים, ובנוכחות שני עדים, אלא אם כן אישר האחראי על החצרים בכתב, כי אינו מעוניין בנוכחות עדים או אם הורה בית המשפט אחרת, מטעמים מיוחדים שיירשמו; לא ישמש עד, לצורך תקנה זו, מי שיש בינו לבין מי מבעלי הדין קשר אישי או מקצועי – זולת אם הסכים לכך בעל הדין שכנגד.

1387ה. חיפוש ותפיסה של מחשב, חומר מחשב או פלט כהגדרתם בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995⁷, לא ייערכו אלא בהתקיים תנאים אלה:

חיפוש בחומר מחשב

- (1) בית המשפט כלל בצו היתר מפורש לחיפוש ותפיסה כאמור;
- (2) בית המשפט מינה בעל תפקיד מיומן לביצוע החיפוש, זולת אם האחראי על החצרים הסכים לבצע את החיפוש בעצמו;
- (3) מבצע החיפוש יודא תחילה כי במהלך החיפוש לא תתאפשר קבלת מידע מתקשורת בין מחשבים, זולת אם מבצע את החיפוש האחראי על החצרים.

1387. (א) תופס הנכסים או הכונס יגיש לבית המשפט דין וחשבון על ביצוע הפעולות, חתום בידי הנוכחים בביצוע, בתוך שבעה ימים ממועד הביצוע, וימציא העתק ממנו למי שאליו מופנה צו הכניסה לחצרים ולבעלי הדין.

מתן דין וחשבון

(ב) הדין וחשבון יכלול, בין השאר, רשימה של הנכסים שנתפסו בעת החיפוש, והערות של האחראי על החצרים שנכח בעת ביצוע הצו.

1387. (א) תופס הנכסים או הכונס לא יעשה שימוש בנכסים, במידע או במסמכים שהגיעו אליו עקב תפקידו, ולא יגלה מידע או מסמכים כאמור לאחר, עד לקיום דיון במעמד הצדדים שבו יכריע בית המשפט מה ייעשה בנכסים או במסמכים, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת, מטעמים מיוחדים שיירשמו.

שמירת סודיות

(ב) תופס הנכסים או הכונס ינקוט אמצעים. ככל הדרוש, כדי להבטיח שהעובדים בשירותו והנוכחים בעת ביצוע הפעולות, ישמרו על סודיות כאמור בתקנת משנה (א).

(ג) נטענה טענת חיסיון לגבי נכסים או מסמכים מסוימים, יכניס תופס הנכסים או הכונס את הנכסים או המסמכים, לפי הענין, להבילה בלי שיעיין בהם, יסגור את החבילה, יסמן אותה באופן הניתן לזיהוי, וימסור אותה לבית המשפט, בהקדם האפשרי; בתוך שבעה ימים ממועד מסירת החבילה רשאי הטוען להגיש לבית המשפט בקשה להחליט בטענת החיסיון, ולפרט בה את טענותיו; בית המשפט יחליט בבקשה בתוך שבעה ימים מיום שהוגשה הבקשה, ולצורך כך הוא רשאי לעיין בנכס או במסמך; הדיון בבקשה לפי תקנת משנה זו יהיה בדלתיים סגורות; בתקנה זו, "חבילה" – מעטפה או כלי קיבול אחר.

⁷ ס"ח התשנ"ה, עמ' 366.

387ח. (א) בית המשפט רשאי, בכל עת, לפי בקשת תופס הנכסים, הכונס, בעל הנכסים או בעל דין, להורות מה ייעשה בנכסים התפוסים, לרבות החזרתם לחצרים שמהם נלקחו או לבעליהם. לתת צו למכירתם של נכסים העלולים להתקלקל, להשמדה או להעברה של נכסים או להורות כל הוראה אחרת המוצדקת וראויה בנסיבות הענין.

הוראות בדבר הנכסים התפוסים

(ב) הסתיים הדיון בתובענה, יורה בית המשפט מה ייעשה בנכסים תפוסים, שהוראה כאמור טרם ניתנה לגביהם.

(ג) פקע צו תפיסת נכסים או צו כינוס נכסים זמני שניתן לפי סימן זה, ולא הורה בית המשפט מה ייעשה בנכסים התפוסים, יוחזרו הנכסים אל החצרים שמהם נלקחו בהקדם האפשרי. ולא יאוחר מתום שבעה ימים ממועד פקיעת הצו.

387ט. (א) ניתן צו על פי סימן זה המתייחס לנכסים שבידי מהזיק, רשאי המחזיק להגיש הודעת הצטרפות להליך בתוך עשרים ימים ממועד ההמצאה; הודעה על כך תימסר למחזיק עם מסירת הצו או המצאתו.

זכויות מחזיק וצד שלישי

(ב) טוען צד שלישי לזכויות בנכסים שנתפסו לפי סימן זה, רשאי הוא להגיש הודעת הצטרפות להליך בתוך עשרים ימים מיום שנודע לו על תפיסתם.

(ג) התברר לבית המשפט במהלך דיון כי לצד שלישי עשויות להיות זכויות בנכסים שנתפסו לפי פרק זה, יודיע לו בית המשפט על זכותו להגיש הודעת הצטרפות להליך בתוך עשרים ימים ממועד המצאת ההודעה.

(ד) הוגשה הודעת הצטרפות על ידי מחזיק או צד שלישי, יקיים בית המשפט דיון במעמד המצטרף בהקדם האפשרי ולא יאוחר משבעה ימים מיום קבלת הודעת ההצטרפות.

387י. (א) הודעת הצטרפות תוגש לבית המשפט בכתב. במספר עותקים מספיק לשם המצאה לכל בעלי הדין.

הודעת הצטרפות

(ב) דין המצטרף כדין משיב בבקשה לסער הזמני, ודין הודעת ההצטרפות כדין תשובה לבקשה בכתב, בשינויים המחוייבים.

(ג) הודעת ההצטרפות והודעה בדבר מועד הדיון יומצאו לכל בעלי הדין בהקדם האפשרי ולא יאוחר משלושה ימים מיום החלטת בית המשפט בדבר מועד הדיון.

3. בחוספת הראשונה לתקנות העיקריות, אחרי טופס 44 יבוא:

תיקון הנוסחה הראשונה

הודעה בדבר צו כניסה לחצרים

בבית המשפט ב

דע כי בתיק - נגד

1. מונה כונס נכסים זמני/תופס נכסים (מחק את המיותר), אשר הוסמך לבצע חיפוש/צילום/העתקה / תפיסה של נכסים, המצויים בחצרים אשר בהחזקתך או באחריותך;
2. הוצא צו המורה לך לאפשר לכונס הנכסים הזמני / תופס הנכסים (מחק את המיותר) להיכנס לחצרים כדי לבצע את הפעולות האמורות.

קרא בעיון את ההוראות האלה:

1. הכניסה לחצרים והפעולות שיבוצעו בהם ייערכו בנוכחותך ובנוכחות שני עדים, אלא אם כן צוין במפורש בצו של בית המשפט שהפעולות יבוצעו בלא נוכחות עדים או אם תאשר בכתב שאינך מעוניין בנוכחות עדים;
2. פעולות במחשב או במידע המצוי במחשב יבוצעו רק על פי היתר מפורש, אשר צוין בצו של בית המשפט, ועל ידי בעל תפקיד מיומן לביצוע פעולות במחשב או על ידך בלבד;
3. אתה רשאי להעיר את הערוחך לגבי הכניסה לחצרים והפעולות שבוצעו בהם, והן יופיעו בדין וחשבון שיוגש לבית המשפט;
4. חלה על תופס הנכסים / כונס הנכסים הזמני (מחק את המיותר) ועובדיו חובת סודיות לגבי הנכסים, המסמכים והמידע המגיעים אליהם במסגרת תפקידם, והם אינם רשאים לעשות בהם שימוש או לגלותם לאדם אחר, עד לדיון בבית המשפט שבו יוחלט מה ייעשה בהם.

שים לב:

1. אם תסרב לאפשר כניסה לחצרים תפר צו של בית משפט, וניתן יהיה לזמן אותך לבית המשפט ולהטיל עליך קנס או מאסר לשם ביצוע הצו, על פי פקודת בזיון בית המשפט;
2. אם תסרב לאפשר כניסה לחצרים הדבר עלול לשמש ראיה במסגרת ההליך המשפטי;
3. אתה זכאי להתייעצות טלפונית עם עורך דין במגבלות האפשר;
4. אתה זכאי להגיש לבית המשפט הודעת הצטרפות להליך בתוך עשרים ימים.

..... יום
 חתימת פקיד בית המשפט

4. תחילתן של תקנות אלה שלושים ימים מיום פרסומן.

תחילה

כ"ז בתמוז התשס"א (18 ביולי 2001)

מ א י ר ש ט ר י ת (חמ 1778-3)
 שר המשפטים

תקנות סדר הדין האזרחי (תיקון מס' 7), התשס"א – 2001

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 108 ו-109 לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד – 1984, ושאר הסמכויות הנתונות לי לפי כל דין, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 214 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984² (להלן – התקנות העיקריות), במקום ההגדרה "בית משפט" יבוא:

"בית משפט" – שופט של בית משפט שלום וכן רשם של בית משפט שלום לענין סמכויות הנתונות לו לפי כל דין, כשאינן הענין מחייב אחרת.

2. בתקנה 214ב(א) לתקנות העיקריות –

(1) במקום "תובענה המוגשת לבית משפט השלום" יבוא "תובענה בבית משפט השלום, שנפתחה בהגשת כתב תביעה לפי תקנה 8";

(2) במקום "ולמעט תובענה שהוגשה" יבוא "ולמעט תובענה ממוכנת, תובענה שהוגשה".

3. אחרי תקנה 214 לתקנות העיקריות יבוא:

"תובענות בסדר דין מקוצר ותובענות ממוכנות" 214ב. תובענה ממוכנת או תובענה שנפתחה בהגשת כתב תביעה בסדר דין מקוצר, אשר ניתנה בהן רשות להתגונן או שהוגש בהן כתב הגנה ומתקיימות בהן הוראות תקנת משנה 214ב(א), יידונו כתובענה בסדר דין מהיר לפי הוראות פרק זה; על תובענה כאמור יחולו הוראות כמפורט להלן:

(1) התובע ימציא לבית המשפט ולבעלי הדין את המסמכים שיש לצרף לכתב התביעה לפי תקנות 214ג ו-214ח, בתוך שלושים ימים ממועד המצאת ההחלטה בדבר מתן הרשות להתגונן או ממועד המצאת כתב ההגנה, לפי הענין; המצאת מסמכים לפי פסקה זו יראו כהמצאת כתב תביעה, לצורך מנין המועדים הקבועים בפרק זה;

(2) הנתבע ימציא לבית המשפט ולבעלי הדין את המסמכים שיש לצרף לכתב ההגנה כהתאם לתקנות 214ג ו-214ח או כתב הגנה מתוקן ערוך לפי התקנות האמורות, בתוך המועד הקבוע להגשת כתב הגנה לפי פרק זה.

3. בתוספת הראשונה לתקנות העיקריות, במקום טופס 1 יבוא:

תיקון התוספת הראשונה

¹ ס"ח התשמ"ד, עמ' 198.

² ק"ת התשמ"ד, עמ' 2220; התשס"א, עמ' 130, עמ' 189, עמ' 242, עמ' 475, עמ' 820 ועמ' 976.

”טופס 1

(תקנה לא(ב))

בית המשפט ה ב

מדבקת זיהוי תיק
(תינתן בבית המשפט)

פתיחת הליך אזרחי

(לפי תקנה לא(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ”ד–1984)

תאריך

סמן במשבצת המתאימה

הליך:

- תובענה¹ ערעור הודעה לצד שלישי בתיק
- תביעה שכנגד בתיק
- בקשה בכתב בתיק

סוג התיק:

- א (אזרחי) הפ (המרצת פתיחה) עז (עיוזבונות) ענ (ערעור נכים)
- ברע (בקשת רשות ערעור) מא (מעמד אישי) עמה (ערעור מס הכנסה)
- עש (ערעור שונה) ב (בקשה בכתב) עא (ערעור אזרחי) עמה (ערעור משפחות חיילים) פשר (פירוקי חברות ופשיטות רגל)

סדר דין: ר (רגיל) מ (מקוצר) ד (מהיר)

נושא התובענה²: קוד: תיאור:

סכום התובענה:

מגושי התובענה:

שם המשפחה/החברה/המוסד	מען	מס' טלפון
.....
.....

נגד³:

שם המשפחה/החברה/המוסד	מען	מס' טלפון
.....
.....

¹ לריבות בקשה בכתב שהוגשה לפני פתיחת התיק העיקרי.

² לפי רשימה של נושאי תובענה המפורטת מעבר לדף (במקרה של סתירה בין הקוד לבין התיאור, הקוד הוא המחייב).

³ נא לרשום את פרטי כל בעלי הדין שכנגד, ככל הידוע.

בענין עיזבון המנוח/ה⁴: מס' זהות:
 תאריך פטירה:

סעדים:

הסעד	קוד ⁵	תיאור
סעד עיקרי
סעדים נוספים
סעדים נוספים
סעדים נוספים
סעדים נוספים

- סמן אם הוגשה בקשה לפטור מאגרה
- סמן אם כל מגישי התובענה פטורים מאגרה
- סמן אם מתבקשת המצאה ידנית לכל הצדדים⁶
- סמן אם מגישי התובענה מסכימים לפנות להליך גישור (כן/לא):
- אם חלק ממגישי התובענה מסכימים לפנות להליך גישור – ציין את פרטיהם:
-
-

פוע בקשות אם נפתחו לפני פתיחת ההליך הנוכחי:

מס' התיק	שם התיק	תיאור
.....
.....

פרט באי כוח לפי סדר ההופעה בתובענה (אם מגיש התובענה מיוצג):

שם עורך הדין	מס' רישיון	מס' פקס	מס' טלפון
בכת 1
בכת 2
בכת 3
בכת 4
בכת 5

השם: חתימה:

⁴ בתיקי עיזבונות בלבד.

⁵ לפי רשימת סעדים שפרסם מנהל בתי המשפט (ילקוט הפרסומים התשנ"ז, עמ' 3752; התשנ"ח, עמ' 4627). במקרה של סתירה בין הקוד לבין התיאור, הקוד הוא המחייב.

⁶ אם מתבקשת מסירה אישית לחלק מהנתבעים, יש לצרף רשימה.

4. תחילתן של תקנות אלה ביום י"ג באלול התשס"א (1 בספטמבר 2001).

כ"ז בתמוז התשס"א (18 ביולי 2001)

מ א י ר ש ט ר י ת
שר המשפטים

(חמ 1778-3)

תקנות החברות (אישור חלוקה), התשס"א-2001

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 303(ב), 305 ו-366 לחוק החברות, התשנ"ט-1999¹ (להלן – החוק), ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה –

הגדרות

"בקשה לאישור חלוקה" – בקשה המוגשת לבית המשפט בהתאם לסעיף 303 לחוק; "הגנה הולמת" – דרכים להבטחת פירעון חובו של נושה, לרבות בדרך של מתן ערובות שלא מטעם החברה;

"המדרד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה; "יום עסקים" – יום שבו רוב הבנקים בישראל פתוחים לקהל; "חוב" – סכום כספי או התחייבות חוזית לספק נכס או שירות; "נושה מהותי" – כל אחד מאלה:

(1) מי שהחברה חבה לו חוב אשר במועד ההודעה לפי תקנה 2(ב), עולה על סכום של 100,000 שקלים חדשים או על סכום של 15% מן ההון העצמי של החברה, לפי הגבוה מביניהם;

(2) הנאמן לתעודות התחייבות כמשמעותן בסעיף 35א לחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968² (להלן – חוק ניירות ערך), ובלבד שהסכום הכולל באותה סדרת התחייבויות לא נמוך מהסכומים המפורטים בפסקה (1);

הסכום האמור בפסקה (1) ישתנה ב-1 בינואר של כל שנה (להלן – יום השינוי), לפי שיעור שינוי המדרד שפורסם לאחרונה לפני יום השינוי, לעומת המדרד שפורסם לאחרונה לפני תחילתן של תקנות אלה;

"סירוב" של חברה – לרבות אי מתן מענה בתוך תקופה הקבועה בתקנות אלה.

2. (א) חברה המגישה בקשה לאישור חלוקה, תפרסם ביום הגשת הבקשה, הודעה לנושיה, בשני עיתונים יומיים בשפה העברית הנפוצים בישראל, כמפורט בתקנה 3.

אופן ההודעה לנושים

(ב) חברה שיש לה נושים מהותיים או נושים מובטחים, תשלח גם הודעה, בדואר רשום, לא יאוחר משלושה ימי עסקים ממועד הגשת הבקשה, לכל אחד מהנושים המהותיים הידועים לה ולכל אחד מהנושים המובטחים הידועים לה; ההודעה תיערך כמפורט בתקנה 3.

(ג) חברה שרוב הנושים המהותיים שלה בחו"ל, תפרסם גם הודעה כמפורט בתקנה 3, בעיתון נפוץ במדינה בחו"ל שבה מספר הנושים המהותיים הגדול ביותר שלה או באתר האינטרנט של החברה.

(ד) חברה אשר הציעה לציבור בחו"ל, תעודות התחייבות כמשמעותן בסעיף 35א לחוק ניירות ערך, תפרסם גם הודעה כמפורט בתקנה 3, בעיתון נפוץ, במדינה שבה הציעה לציבור את תעודות ההתחייבות.

¹ ס"ח התשנ"ט, עמ' 189.

² ס"ח התשכ"ח, עמ' 234; התשמ"ח, עמ' 188; התש"ס, עמ' 252.

תדפיס מתוך il.halachot.co.il
 (ה) סבר בית המשפט שהוגשה לו בקשה לאישור חלוקה כי בנסיבות הענין לא די בפרסום לפי תקנות משנה (א) עד (ד), רשאי הוא להורות על משלוח ההודעות לנושים נוספים, וכן לקבוע דרכים נוספות למתן הודעה לנושים.

3. בהודעה לנושים כאמור בתקנה 2 ייכללו לפחות פרטים אלה: תוכן ההודעה

(1) שם החברה;

(2) מספר הטלפון ומען משרדה הרשום של החברה;

(3) הודעה כי הוגשה בקשה לאישור חלוקה, וכי הנושים של החברה רשאים לפנות לבית המשפט ולהתנגד לבקשה בתוך שלושים ימים או בתוך מועד מאוחר יותר כפי שיקבע בית המשפט;

(4) סך כל ההון העצמי של החברה, הסכום הכולל שאותו מכקשת החברה לחלק בציון הסכום שאותו מבקשת החברה לחלק שלא מתוך רווחיה;

(5) הודעה כי ניתן לעיין בנוסח המלא של הבקשה לאישור החלוקה וכן לצלמה, על חשבון הנושה, במשרדה הרשום של החברה וכן במקומות נוספים שתקבע החברה אם ראתה לנכון לקבוע כך;

(6) המועדים שבהם ניתן לעיין בבקשה;

(7) פרטים אודות נציג החברה שאליו ניתן לפנות ולקבל מידע בקשר להליכים וההחלטות שהתקבלו בבית המשפט, לרבות מידע אודות המועד האחרון להגשת ההתנגדות לאישור החלוקה אם קבע בית המשפט מועד מאוחר משלושים ימים מיום הגשת הבקשה לאישור החלוקה.

4. בלי לגרוע מן האמור לעיל, תמסור חברה אשר הגישה בקשה לאישור חלוקה, הודעה לרשם, ביום הגשת הבקשה, שבה הפרטים שבתקנה 3. דיווח לרשם

5. (א) חברה אשר הגישה בקשה לאישור חלוקה תמסור לנושה מהותי או נושה מובטח שלה, שיבקש זאת ממנה, בלא דיחוי, את הדוחות הכספיים המבוקרים האחרונים שלה לרבות הדוחות המאוחדים, שתאריך המאזן הכלול בהם לא יקדים ביותר משישה חודשים את המועד שבו הוגשה הבקשה לאישור החלוקה, ואם חלפה תקופה ארוכה משישה חודשים מאז תאריך המאזן הכלול בדוחות הכספיים המבוקרים, יצורפו גם דוחות סקורים אחרונים ובלבד שתאריך המאזן בדוח הסקור לא יקדים ביותר מחמישה חודשים את המועד שבו הוגשה הבקשה לאישור החלוקה. דוחות כספיים

(ב) לבקשה לאישור חלוקה של חברה פרטית תצורף הסכמתו של רואה החשבון המבקש של החברה, לכך שחוות דעתו או דוח הסקירה שלו לדוחות הכספיים המבוקרים או הסקורים יימסרו לנושה.

(ג) על אף האמור בתקנת משנה (א), רשאי בית המשפט לקבוע כי החברה תהיה פטורה מחובת מסירת הדוחות הכספיים לנושה מהותי או נושה מובטח, אם שוכנע כי יש במסירתם כדי לפגוע בטובת החברה; קבע בית המשפט כאמור יקבע הוראות באשר למתן זכות עיון לנושים המהותיים או המובטחים, הכל כפי שיקבע; הורה בית המשפט כאמור, יתנה את זכות העיון בדוחות הכספיים בדרישה מן הנושה כי לא יעשה שימוש במידע שבדוחות הכספיים ולא ימסור אותו לאחר אלא למטרה שלשמה קיבל את זכות העיון.

(ד) חברה שהגישה בקשה לאישור חלוקה תמסור לנושה שיבקש זאת ממנה, בתוך עשרה ימים ממועד הדרישה, את הדוחות הכספיים המפורטים בתקנת משנה (א).

(ה) חברה רשאית להתנות את מסירת הדוחות הכספיים כאמור בתקנת משנה (א) או תקנת משנה (ד) בדרישה מן הנושה שיתחייב כלפיה כי לא יעשה שימוש במידע שקיבל ולא ימסור אותו לאהר אלא למטרה שלשמה קיבל את המידע; סירב נושה להתחייב כאמור, לא יהא רשאי לפנות לבית המשפט בטענה כי החברה סירבה למסור לו את המידע שביקש.

(ו) החברה רשאית לסרב לבקשתו של הנושה לפי תקנת משנה (ד) אם לדעתה המידע אינו דרוש לו במישרין לשם גיבוש החלטתו באשר לקיומו של חשש סביר כי החלוקה תמנע מן החברה את היכולת לעמוד בחביותיה הקיימות והצפויות בהגיע מועד קיומן, או אם לדעתה הבקשה הוגשה שלא בתום לב או אם יש במידע סוד מסחרי או שגילוי המידע עלול לדעתה לפגוע בדרך אחרת בטובת החברה.

(ז) בית המשפט לא יאשר את הבקשה לחלוקה אם החברה סירבה למסור המידע כאמור בתקנת משנה (ד). אלא אם כן שוכנע כי אין לדחות את הבקשה לאישור חלוקה בשל אי מסירת המידע מאחר ושוכנע כי לא קיים חשש סביר שהחלוקה תמנע מן החברה את היכולת לעמוד בחביותיה הקיימות והצפויות, בהגיע מועד קיומן; ואולם לא יראו סירוב החברה לבקשה לקבלת הדוחות הכספיים, כעילה לאי אישור החלוקה אם חובו של הנושה נפרע או אם הוצע לו לפרוע את חובו והוא סירב או לא השיב להצעה או אם ניתנה לו הגנה דולמת אחרת להבטחת זכויותיו.

6. (א) נושה מהותי או נושה מובטח של חברה שהגישה בקשה לאישור חלוקה רשאי לבקש מן החברה כל מידע נוסף שיפרט בדרישתו, הדרוש לו במישרין, לשם גיבוש החלטתו באשר לקיומו של חשש סביר שהחלוקה תמנע מן החברה את היכולת לעמוד בחביותיה הקיימות והצפויות בהגיע מועד קיומן (להלן – כקשה לקבלת מידע).

(ב) חברה רשאית להתנות את מסירת המידע, בהתחייבות הנושה כלפי החברה כי לא יעשה שימוש במידע שקיבל ולא ימסור אותו לאחר אלא למטרה שלשמה קיבל את המידע; סירב נושה להתחייב כאמור, לא יהא רשאי לפנות לבית המשפט לפי תקנת משנה (ז) בטענה כי החברה סירבה למסור לו את המידע שביקש.

(ג) החברה רשאית לסרב לבקשתו של הנושה לפי תקנת משנה (א) אם לדעתה המידע אינו דרוש לו במישרין כאמור בתקנת משנה (א) או אם לדעתה הבקשה הוגשה שלא בתום לב או אם יש במידע סוד מסחרי או שגילוי המידע עלול לדעתה לפגוע בדרך אחרת בטובת החברה; תשובת החברה לנושה שביקש המידע, לרבות סירוב לתיתו, תינתן בתוך תקופה שלא תעלה על עשרה ימים.

(ד) בית המשפט לא יאשר בקשה לחלוקה אם החברה סירבה למסור את המידע כאמור בתקנת משנה (ג). אלא אם כן שוכנע כי אין לדחות את הבקשה לאישור חלוקה בשל אי מסירת המידע מאחר ושוכנע כי לא קיים חשש סביר שהחלוקה תמנע מן החברה את היכולת לעמוד בחביותיה הקיימות והצפויות, בהגיע מועד קיומן; ואולם לא יראו סירוב של החברה לבקשה לקבלת מידע כעילה לאי אישור החלוקה, אם חובו של הנושה נפרע או אם הוצע לו לפרוע את חובו והוא סירב או לא השיב להצעה או אם ניתנה לו הגנה הולמת אחרת להבטחת זכויותיו.

7. תחילתן של תקנות אלה שלושים ימים מיום פרסומן.

כ"ה בתמוז התשס"א (16 ביולי 2001)

מ א י ר ש ט ר י ת
שר המשפטים

(חמ 3098-3)

מידע לנושה מהותי

תחילה

תקנות המים (השימוש במים באזורי קיצוב) (תיקון מס' 4), התשס"א-2001

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 37 ו-159 לחוק המים, התשי"ט-1959¹, ולאחר התייעצות עם מועצת המים ועם ועדת אספקה, ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת לפי סעיף 48(א) לחוק-יסוד: הממשלה², וסעיף 2(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977³ (להלן - חוק העונשין), אני מתקין תקנות אלה:

1. במקום תקנה 78 לתקנות המים (שימוש במים באזור קיצוב), התשל"ז-1977⁴ (להלן - החלפת תקנה 78 התקנות העיקריות), יבוא:

"השקיית גנים 78. (א) בתקנה זו -

"גן ציבורי" - גן נוי מושקה, הנמצא בבעלותה או בהחזקתה של רשות מקומית, רשות ממלכתית או רשות ציבור אחרת;

"גן פרטי" - גן שאינו גן ציבורי;

"גן חדש" - גן ציבורי או גן פרטי שהוקם לאחר תחילתה של תקנה זו;

"גן קיים" - גן ציבורי או גן פרטי שאינו גן חדש;

"מד-מים" - מכשיר המשמש למדידה ולסיכום של כמויות מים הזורמים בצינורות, שיש לגביו תקן ישראלי או שאישר אותו נציב המים.

(ב) לא יצרוך אדם מים להשקיה -

(1) בגן ציבורי חדש, לרבות שבצדי דרכים ובאיי תנועה בין-עירוניים;

(2) בגן ציבורי או בגן פרטי ששטחו עולה על 50 מטרים רבועים, אלא אם כן הותקנה בו מערכת השקיה יעילה עם קציבת זמן בצירוף מד-מים, או עם קציבת כמות מים או עם שילוב של שניהם, המאפשרת, בין השאר, השקיה נפרדת לפי קבוצות צמחים בהתאם למנת המים הדרושה להם;

(3) בגן ציבורי ובגן פרטי, אלא בחודשים מאי עד אוקטובר, בשעות שבין 19:00 ו-07:00 למחרת; ואולם לענין השקיה בטפטוף, רשאי אדם לצרוך מים להשקיה בחודשים האמורים אף שלא בשעות האמורות.

(ג) הוראות תקנה זו לא יחולו על משתלות ועל השקיית צמחי נוי בעציצים.

(ד) העובר על תקנות משנה (א) עד (ג), דינו - קנס כאמור בסעיף 61(א1) לחוק העונשין.

(ה) נציב המים, בהתייעצות עם השר לאיכות הסביבה יפרסם המלצות בדבר תכנון גנים חסכוניים במים והשקיית גני נוי, וימציאן למעוניינים, בכתב או באינטרנט, וכן יפרסם המלצות בדבר מנת המים הממוצעת השנתית לגן נוי, לפי האזור הגאוגרפי, גיל הצמחיה, הרכב הצמחיה, אופיו של הגן וכיוצא באלה.

¹ ס"ח התשי"ט, עמ' 169.

² ס"ח התשנ"ב, עמ' 214.

³ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

⁴ ק"ת התשל"ז, עמ' 2415; התשס"א, עמ' 400.

2. בתקנה 8ד(ב) לתקנות העיקריות, כנוסחה בתקנה 1 לתקנות אלה –
 (1) תחילתה של פסקה (2), לגבי גן קיים – ביום י"ח בניסן התשס"ב (31 במרס 2002);
 (2) תוקף פסקה (1), עד יום כ"ה בתשרי התשס"ג (1 באוקטובר 2002).
 ט"ז באב התשס"א (5 באוגוסט 2001)

אביגדור ליברמן
 שר התשתיות הלאומיות (חמ 1179-3)

**תקנות המים (כללים לרחיצת רכב ולשטיפת משטחים מרוצפים במים),
 התשס"א-2001**

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 21 ו-159 לחוק המים, התשי"ט-1959¹, לאחר התייעצות עם מועצת המים, ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת לפי סעיף 48(א) לחוק-יסוד: הממשלה², וסעיף 2(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977³ (להלן – חוק העונשין), אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה –

"רכב" – רכב מנועי, כמשמעותו בפקודת התעבורה⁴;

"משטח מרוצף" – מדרכה או רחבה, ציבורית או פרטית, שאינה מקורה.

רחיצת רכב

2. לא ישתמש אדם במים זורמים מרשת המים לשם רחיצה וניקוי של רכב.

מיחזור מי שטיפה ושימוש חוזר במים

3. (א) בעל מיתקן לרחיצת מכוניות או מחזיקו, לא יפעיל כל מכשיר או אבזר לרחיצה וניקוי של רכב במים, ולא ירשה שישתמשו בכל מכשיר או אבזר כאמור, אלא אם כן הותקנה בו מערכת למיחזור מי השטיפה של הרכב לשם שימוש חוזר בהם לאותה מטרה (להלן – מערכת מיחזור).

(ב) נציב המים רשאי לאשר שימוש במכשיר או באבזר כאמור בתקנת משנה (א), גם אם לא הותקנה בו מערכת מיחזור, אם הוכח לו, להנחת דעתו, כי המכשיר או האבזר כאמור יעיל והסכונני, ומאפשר רחיצת רכב אחד בכמות מים, שאינה עולה על 40 ליטרים.

שטיפת משטחים מרוצפים במים

4. לא ישתמש אדם במים זורמים מרשת המים, או במים בלחץ, לשם שטיפת משטחים מרוצפים.

עונשין

5. (א) העובר על תקנה 3, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א) לחוק העונשין.
 (ב) העובר על תקנות 2 או 4 דינו קנס בשיעור רבע הקנס האמור בסעיף 61(א) לחוק העונשין.

ביטול

6. כללי המים (השימוש במים לרחיצת כלי רכב במוסכים ובתחנות שירות), התשכ"ז-1966⁵ – בטלים.

תחילה

7. תחילתן של תקנות 3(א) ו-5(א), תשעים ימים מיום פרסומן, אם לא דחה שר התשתיות את התחילה, בהודעה ברשומות, ב-60 ימים נוספים.

ט"ז באב התשס"א (5 באוגוסט 2001)

אביגדור ליברמן
 שר התשתיות הלאומיות (חמ 2237-3)

¹ ס"ח התשי"ט, עמ' 166; י"פ התשנ"ז, עמ' 482.

² ס"ח התשנ"ב, עמ' 214.

³ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

⁵ ק"ת התשכ"ז, עמ' 2803.